

DIÓSZEGI SZABÓ PÁL

MÉG SZEMEDDEL IS...

Még szemeddel is
csókol a szád,
fülemben mindig,
ne mondanád:
jó éjszakát,
jó éjszakát!

Kezed szorít s hogy
szeret: hibád,
máshová szólít
hű nyoszolyád
s jó éjszakád,
jó éjszakád...

Madonna-arcod
szívembe lát,
látja fájdalmam
bús Krisztusát:
jó éjszakát,
jó éjszakát!

Megnézem újra
kincsem nyomát,
lábadat, lépted
nyomvonalát:
jó éjszakát,
jó éjszakát...

Távozván attól,
ki téged imád,
mormolhat lelkem
érted imát
s jó éjszakát,
jó éjszakát...

...Téged szeretlek,
nemcsak a szád;
nem zörgetem már
más ablakát:
jó éjszakát,
jó éjszakát!

VARGA ANDRÁS: TÉL A TISZÁN II.

FÉNYESI TÓTH JÁNOS

KÉTEZER-TIZENÖT ÉVRE RÁ

Vöröslő kében lép
Isten színe elé, s míg palástja
szélét lebbenti felé az Élet fája,
remegve ugyan, de hiszi, s oltár
nélküli halandóként botladozva,
midőn József, ki tisztelte a törvényt,
most ő is úton áldja a napot, s idézi
a Könyvet: „Mily számtalanok a te
műveid, Uram! Mindazokat bölcsen
alkottad meg, és betelt a föld a te
gazdagságoddal.” Közben tenyere
támaszt keresve babrál, mert nem
dicsérni, csupán áldást kérni jött ő,
késői negyedik királyként.

VARGA ANDRÁS: TÉL A TISZÁN I.